

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

XXXXXXXXXXXXXX

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
09.08.2017	XXXXXXXXXXx	KUZL XXXXX/2017	KUSP XXXXX/2017 KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně příslušný správní orgán podle ust. § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 10 správní řád a ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl podle § 67 odst. 1 správního řádu po provedeném správním řízení ve věci správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

XXXXXXXXXX (dále jen „obviněná obec“), se dopustila protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči tím, že ke dni 07.11.2016 provedla výkopové práce související se stavební činností na pozemku parc. č. XXXXXXXXx, Zlínský kraj, aniž by předem oznámila záměr stavebních prací Archeologickému ústavu Akademie věd., čímž nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

a jako právnická osoba spáchala

správní delikt podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se obviněné obci ukládá:

1. pokuta ve výši 10 000,- Kč (slovy: desettisíckorun českých)

Uložená pokuta je dle ust. § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000031**.

a

2. podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000008**.

Odůvodnění

Dne 17.05.2017 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručen podnět Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že dne 24.04.2017 byla při průjezdu obcí XXXX zachycena nehlášená stavba ZTV a komunikace v obci XXX (na pozemku parc. č. XXXXXX). Dále je v podnětu uvedeno, že místo stavby se nachází v území s archeologickými nálezy I. kategorie (č. v XXXXX), kde byly povrchovým sběrem doloženy nálezy z mladší doby železné. Investor dle podnětu danou stavbu neoznámil a neumožnil tím provedení archeologického výzkumu, čímž nedodržel zákonné požadavky vyplývající ze zákona o státní památkové péči. Dále je uvedeno konstatování, že na provedené stavbě již není možné realizovat záchranný archeologický výzkum.

Správní orgán opatřením ze dne 01.06.2017 č.j. KUZL 36742/2017 oznámil obviněné obci zahájení správního řízení o správním deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal zástupce obviněné obce (zástupcem obce je starosta, jímž byl dle usnesení z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce XXXX ze dne XXXX zvolen pan XXXXXX) podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařizeno na den 15.06.2017 v 11:00 hodin a současně ho poučil o jeho procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné obci doručeno 01.06.2017 prostřednictvím datové schránky. Pomocí mailové zprávy požádal zástupce obviněné obce dne 02.06.2017 o změnu termínu ústního jednání, a to z důvodu služebního pobytu mimo ČR, proto byl po vzájemné dohodě termín jednání upraven na 12.06.2017 v 9:00 hod.

Ústní jednání o správním deliktu, kterého se měla obviněná obec dopustit tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, ke kterému správní orgán předvolal ve smyslu ust. § 59 správního řádu zástupce obviněné obce, proběhlo dle předvolání a domluvy dne 12.06.2017 a dostavil se k němu pan xxxx, nar. xxxxxx, starosta obce xxxxx. Zástupce obviněné obce byl poučen o svých právech a povinnostech. V protokolu, který byl při jednání sepsán, pak uvedl, následující: *„MěÚ xxxxx ani MěÚ xxxxxx neuvedly ve svém stavebním povolení resp. územním rozhodnutí povinnost oznámit zahájení prací Archeologickému ústavu. Obec na zákon, který tuto povinnost nařizuje opomněla, skutečnost, která se stavbou díla je, že cesta, která byla budována, se prováděla na stávající polní komunikaci. Skrývka ornice byla ve výši cca 20 cm, materiál se k ní jen navážel. Nepředpokládali jsme nutnost oznámení výše uvedenému orgánu. Uvědomujeme si svou chybu, očekáváme přijatelné rozhodnutí KÚZK.“* Následně byl při jednání po vzájemné domluvě dohodnut termín obhlídky na místě samém – 27.06.2017 v 10:00 hod.

V rámci obhlídky na místě samém, konané za účasti zástupce obviněné obce na pozemku parc. č. xxx k.ú. xxxxxx, bylo správním orgánem zjištěno, že situace na místě odpovídá skutečností sděleným při ústním jednání. Byla realizována skrývka zeminy, navážka a zpevnění vrstvy nové komunikace, pokládka obrubníků. V severní části řešené komunikace je zřejmé navýšení komunikace o cca 80 cm od původního terénu. Stavebník pak na základě stavebního deníku doložil zahájení stavby – 01.11.2016, přičemž samotné výkopové práce byly zahájeny 07.11.2016. Zástupce obviněné obce do protokolu uvedl, že pokud byl ze strany zástupců archeologického ústavu zájem, mohou provést průzkum skrývky, která byla odebrána z místa stavby a uložena je na deponii. Obec bude nápomocna při této kontrole. Dále zástupce obviněné obce zopakoval, že k opomnění zákonné oznamovací povinnosti došlo tím, že tato povinnost nebyla uvedena v územním rozhodnutí ani stavebním povolení MěÚ xxxx a xxxxxx.

Správní orgán dal opatřením ze dne 18.07.2017, č.j. KUZL xxxxx/2017 obviněné obci možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. K tomu určil lhůtu deseti pracovních dnů ode dne doručení sdělení. Zástupce obviněné obce svého práva využil a dne 27.07.2017 se k seznámení s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním dostavil pan xxxxxx, starosta obce. Poté, co byl se spisem seznámen, do protokolu uvedl, že k předloženým podkladům nemá připomínek.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán posoudil ty práce, které byly provedeny v souvislosti se stavební činností zahájenou k uvedenému datu na pozemku parc. č. xxxx k.ú. xxxxx. Vlastníkem dotčené parcely je dle výpisu z katastru nemovitostí obviněná obec, ta je rovněž stavebníkem.

Správní orgán posoudil všechny shromážděné podklady jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k názoru, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněná obec se dopustila správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla, v souvislosti s výše uvedenou stavební činností, zemní a výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby (tedy předem) oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd (dále také: „AU AV“). Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součástí archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Správní orgán považuje za prokázané, že řešené území je územím s archeologickými nálezy a stavební práce nebyly ze strany obviněné obce Archeologickému ústavu před jejich provedením oznámeny.

Správní orgán při posuzování uvedeného správního deliktu vycházel z toho, že povinnost stavebníka stanovená v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči - tedy že, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby (tedy předem) povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum - je povinností vyplývající ze zákonné normy a tedy pro obviněného povinností závaznou a právně vymahatelnou. Zákon o státní památkové péči upravuje odpovědnost za správní delikt obsažený v ust. § 35 odst. 2 písm. f) jako odpovědnost se znaky odpovědnosti objektivní. Stavebníkům také nepřisluší posuzovat, zda v konkrétním případě je či není reálný předpoklad výskytu archeologických nálezů, nebo zda jsou při provádění výzkumu nějaké objekty archeologického významu nalezeny, neboť tyto skutečnosti jsou z hlediska naplnění formálních znaků deliktního jednání dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, irelevantní.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za správní delikt, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební práce nebyly AU AV předem oznámeny. Práce byly zahájeny ke dni 07.11.2016, správní orgán se o nich dozvěděl podnětem ze dne 17.05.2017, rozhodnutí o uložení sankce za protiprávní jednání je tak v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu, neboť je dodržena jednorocní subjektivní i tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty.

Dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Správní orgán vzal při svém rozhodování v potaz, že obviněná obec po zahájení řízení projevila aktivní snahu o spolupráci a nápravu věci. Toto svědčí o snaze obviněné obce vyvarovat se do budoucna protiprávního jednání a potvrzuje to ochotu obviněné obce jednat v souladu se zájmy památkové péče.

Při úvaze o uložení výše sankce správní orgán dále přihlédl v souladu s ust. § 36 zákona o státní památkové péči k závažnosti správního deliktu, z hlediska vlastního uvážení na základě zjištění provedených při obhlídce na místě samém pak posuzoval rozsah možné škody způsobené výkopovými pracemi a shledal, že provedenými výkopy došlo k zásahu do území s archeologickými nálezy a i s ohledem na tvrzení uvedená v podnětu Archeologického ústavu nelze vyloučit zvýšenou pravděpodobnost archeologických nálezů či situací. V této souvislosti je však na místě zmínit, že výkopové práce na ploše bývalé polní cesty většinou nebyly hloubkového charakteru (skrývka ornice šla do hloubky cca 20 cm) a jak bylo zjištěno při obhlídce na místě samém, stavba komunikace o délce 102m je s ohledem na terén v severní části „zvednuta“ o cca 60 – 80cm nad úroveň původní cesty, proto lze přihlídnout k tomu, že hloubkový zásah do terénu byl situován převážně do jižní části stavby a nedošlo k destrukci případných hlouběji položených archeologických situací. Mezi další polehčující okolnosti vzal správní orgán právě aktivní snahu obviněné obce o nápravu případných škod vzniklých na veřejném zájmu. Obviněná obec při obhlídce na místě samém zdůrazňovala ochotu umožnit zástupcům archeologické obce dodatečný průzkum deponované zeminy ze skrývky. Správní orgán vzal v úvahu také to, že obviněná obec prostřednictvím svého zástupce se správním orgánem v rámci řízení spolupracovala a při správním řízení uvedla bez obstrukcí pravdivě všechny skutečnosti a okolnosti, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo. Dále vzal správní orgán v potaz to, že uvedeného protiprávního jednání se obviněná obec dopustila poprvé, a to bez zjevného úmyslu. V návaznosti na výše uvedené má správní orgán za to, že uložená sankce by měla plnit funkci zejména preventivní a řízení by mělo dopomoci k tomu, aby v budoucnosti k obdobným nežádoucím skutečnostem ze strany obviněné obce nedocházelo.

Po posouzení všech rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů a dále vzhledem k výše uvedeným okolnostem, dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 10.000,-Kč, stanovená při dolní hranici zákonem stanovené maximální výše pokuty, je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné obce do budoucna nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci.

Jelikož u obviněné obce bylo prokázáno protiprávní jednání, byla jí v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých), protože obviněná obec vyvolala řízení porušením své zákonné povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Ke konstatování zástupce obviněné obce, že „*MěÚ xxxx ani MěÚ xxxx neuvedly ve svém stavebním povolení resp. územním rozhodnutí povinnost oznámit zahájení prací Archeologickému ústavu. Obec na zákon, který tuto povinnost nařizuje opomněla...*“, správní orgán uvádí, že oznamovací povinnost stavebníka je stanovena přímo ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a dodržování zákonných povinností nelze vymáhat podmínkou stanovenou v opatření stavebního úřadu či jiného správního orgánu. Doplňme, že splnění povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy (Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 59 Ca 59/2002 – 35 ze dne 24. 9. 2002).

Vzhledem ke zjištěnému porušení povinnosti stanovené ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má správní orgán za to, že pokuta uložená při dolní hranici zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může podat účastník řízení dle ust. § 81 odst. 1 správního řádu odvolání, a to v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu správní orgán, který rozhodnutí napadené odvoláním vydal, na náklady účastníka. Odvolání podané jen proti odůvodnění rozhodnutí je podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu nepřípustné.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ust. § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb.

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty.

xxxxxxxxxxxxxx

vedoucí odboru kultury a památkové péče

[otisk úředního razítka]

[dokument opatřen elektronickým podpisem]